

[Vesterager.]

Kommissionens Flertal foreslaar det — giver Medlemmer af Kommunalbestyrelsen en selvskreven Adkomst til at indtræde i Skolekommissionen ved Siden af de umiddelbart valgte Medlemmer, tiltræder Mindretallet subsidiært det af Marie Christensen m. fl. stillede Forslag. I saa Fald maa Mindretallet nemlig mene, at den Interesse af etisk-religiøs Art, som Præsten er sat til at varetage — valgt dertil ved Sognemenighedens Medvirkning —, har et mindst lige saa stort Krav paa selvskreven Repræsentation i Skolekommissionen som den økonomiske Interesse, Kommunalbestyrelsens Medlemmer formentlig særlig skulde have at varetage i Kommissionen.“

Deri er jeg ganske enig med Biskop Sørensen. Hvis man vil have en fuldkommen ren Forældrekommission, og det var en Forældre-skole, var det en Sag for sig, men her i Lovforslaget giver man Kommunalbestyrelsen paa ethvert Trin en saa mægtig Indflydelse, og saa skulde jeg dog mene, at Kirkens Indflydelse og Kirkens Ret ogsaa maatte komme med i Betragtning. Det Spørgsmaal, som her kommer i Forgrunden, kan være af lige saa stor Betydning for Folkeopdragelsen som det økonomiske. Præstens Interesse for Børnene og de unge, en Interesse, som jo maa være af etisk-religiøs Art, tror jeg er af lige saa stor Værdi som Kommunalbestyrelsens Varetagelse af det økonomiske. Og der er ingen Tvivl om, at hvis man havde stillet Biskop Sørensen overfor det Forslag, her foreligger, vilde han aldrig nogen Sinde være gaaet med til det, saa vilde han dog hellere være gaaet med til at give Præsterne en vis Indflydelse i Skolekommissionen. Jeg synes, at denne Udtalelse fra en af de betydeligste Skolemænd, vi har haft herhjemme, har stor Værdi netop i denne Forbindelse, og jeg maa stadig fastholde, at det er for mig af stor Betydning, hvordan dette Spørgsmaal løses.

Jeg maa sige overfor den højtærede Minister, som jeg i mange Maader egentlig er enig med, at hvis det skal lykkes at bevare Folkeskolen samlet, hvad jeg ønsker maa ske, saa tror jeg, at man maa gaa frem noget paa Linie med det folkekirkelige herhjemme. Man kan ikke uden videre sammenligne de danske Forhold paa det folkekirkelige Omraade med de svenske og i det hele slet ikke paa det religiøse Livs Omraade, og man kan heller ikke sammenligne den danske Folkeskole med den svenske. Men een Ting staar for mig som noget særegent, og det er, at skønt vi har haft stor Frihed paa Skolelivets Omraade, har vi alligevel kunnet be-

vare den allerstørste Del af Landets Børn i Folkeskolen, og jeg tror, det har sin Betydning, at Folkekirkens Medlemmer i nogen Maade har været trygge ved at sende deres Børn til Folkeskolen, men bryder man Linien, Samarbejdet mellem Folkekirken og Folkeskolen, saa er jeg ikke sikker paa, at den højtærede Undervisningsminister ikke opnaar netop det modsatte af, hvad han ønsker. Jeg ved jo, at Spørgsmaalet om Friskole og Privatskole kan sætte Sindene i Bevægelse ogsaa her i dette høje Ting, det har jeg oplevet. Men jeg har ogsaa set, at ligesom man fra Skolens Side rejser sine Krav, har nu ogsaa Kirkeligt Landsforbund udsendt sin Resolution, og det er jo saa klart, at der heri ligger bl. a. netop dette, at hvis man gaar Folkekirken alt for nær, maa man kræve større Tilskud til Friskolen, og saa er vi inde i den Udvikling, som den højtærede Undervisningsminister ikke vil ind i: Linien brydes, og saa kommer noget af det frem, man ikke vil have frem: en Række af Skoler maaske paa folkekirkelig Grund, maaske paa en anden Grund. Det ønsker jeg at forhindre, og jeg tror, jeg her er enig med den højtærede Undervisningsminister, men saa maa man ogsaa gaa de Veje, som fører til det Maal, man gerne vil naa, og jeg tror, at Vejen frem er den, at vi i nogen Maade bevarer Forbindelsen mellem Folkeskolen og Folkekirken. Det vil være det bedste Middel til at holde Folkeskolen samlet som en stor Enhed, der omfatter den allerstørste Del af Landets Børn. Det er et Forhold, som vi maa gennemdrøfte og forhandle alvorligt i Udvalget, og dertil er jeg rede.

Det har altid interesseret mig at forhandle disse Spørgsmaal, og jeg er ikke bange for at høre andres Meninger og Standpunkter. Navnlig har det interesseret mig meget at høre den højtærede Undervisningsministers Udtalelser baade om hans Syn paa Folkeskolen i Almindelighed og om den Udvikling, han ønskede ogsaa i religiøs Henseende med Hensyn til Folkeskolen. Jeg skal ikke fordybe mig i, hvorvidt det er i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program, thi jeg er overbevist om, at naar den højtærede Undervisningsminister har udtalt sig, som han har, staar hele hans Parti bag ved det, og jeg kan altsaa trygt forlade mig paa, at det er den Linie, de ønsker at følge, og det hilser jeg med Tilfredshed.

A. M. Hansen: Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Vesterager sige, at han citerede mig forkert, naar han sagde, at jeg havde udtalt, at der var noget, som det